

SABER ESTIMAR

... Textos de l'Evangeli

"El meu manament és aquest: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat" Jn 15, 12

"Si parlés les llengües dels homes, i fins i tot les dels àngels, però no tingués amor, no sóc més que un metall que ressona o un platet que dringa. I si tingués el do de profecia, i entengués els designis secrets de Déu, i sabés totes les coses; i si tingués la fe necessària per moure muntanyes, però no tingués amor, no seria res ". 1 Co 13, 1-2

. 1. Tots sabem, per experiència, que podem estimar: als pares els mostrem el nostre afecte amb un petó, una abraçada, un "t'estimo", procurem ajudar i ser amables amb els germans i els amics. El contrari és egoisme, aïllar-se en un mateix, ser violent, tractar malament als altres, sense l'afecte que mereixen.

. 2. Estimar és pensar en els altres, tractar-los com a persones -que tenen sentiments, com nosaltres- no com a coses. És preguntar-se: què puc fer pels altres? Què necessiten? Com puc ajudar-los?

. 3. Déu ens convida a estimar-lo, a Ell i als altres, perquè ens vol **feliços**. Qui estima és feliç. I qui no estima o no sap o no vol fer-ho, i es converteix en un desgraciat: no és feliç, li falta alegria en la seva vida, se sent sol, és un solitari, està trist ..., encara que pot ser molt rialler a conseqüència de l' alcohol ...

Per aquest motiu, cada dia, el nostre objectiu ha de ser intentar ser amables, delicats, servicials, respectuosos, molt humans. No podem "passar" dels altres.

. 4. És així. Sabem estimar perquè ens han estimat primer: Déu ens ho ha donat tot: la vida, la salut, la capacitat de treballar... Els pares també es sacrifiquen per nosaltres, ens vesteixen, ens alimenten... O els professors i amics que s'interessen de debò per nosaltres.

Tot això ens porta a convèncer-nos que també nosaltres hem d'estimar: què faig jo pels altres, cada dia, en concret, de veritat?

. 5. L'amor no és solament un sentiment. Segur que quan el teu pare o la teva mare et canviaven els bolquers no "sentien" res especial -excepte la mala olor que farien els bolquers bruts- i en canvi ho feien perquè et estimaven. Així mateix ens trobem molt sovint que estimar significarà sacrificar-se un mateix.

L'amor és donar, donar-se. I això costa, però omple d'alegria, de felicitat. Ajudar a casa, cuidar un malalt, escoltar a un amic ... exigeix esforç i oblit d'un mateix, però és la clau d'una família, de l'amistat veritable.

Hem de lluitar decididament contra les manifestacions d'egoisme perquè arrenquen d'arrel la felicitat, perquè ens fan molt de mal.

. 6. És bo saber que la impuresa -viure desordenadament la nostra sexualitat- ens fa egoistes, mata la nostra capacitat d'estimar -com el fang cega els ulls- perquè tanca en la nostra solitud en lloc d'obrir-nos als altres.

. 7. Més aviat la pregunta hauries de fer-te-a l'inrevés: ¿fins on m'agradaria que m'estimessin a mi? Llavors, d'aquesta manera has d'estimar als altres. La regla "d'or" de l'Evangeli, ens la diu Jesús: *fes als altres el que t'agradaria que et fessin a tu*: sigues amable, servicial, ajuda-. *I no facis als altres el que no t'agradaria que et fessin a tu*: molestar, tractar amb indiferència ...

. 8. No estima Déu qui no lluita de veritat per no ofendre'l, encara que sigui en un petit detall, qui no té temps per resar -perquè normalment tenim temps per al que volem-. Qui estima Déu no regateja, assisteix a Missa amb la freqüència que li és possible, acudeix a l'oratori a fer la Visita. En definitiva, no estima Déu qui no s'atreveix a dir: "¿Jesús, què vols de mi?"

. 9. No estima els seus pares qui els suposa un problema en comptes de ser una font d'alegria. No estimem els pares si sovint es presenten baralles, discussions, cops de porta, desobediències, mentides, quan ens aïllem a l'habitació al marge de la resta de la família.

Pensa-ho. Quan tenim massa coses ens oblidem dels altres: vivim en el nostre petit món: el meu ordinador, el meu mòbil, la meua música. No tenim temps per als altres i llavors no agafo el telèfon, ni obro la porta, ni poso la taula..., perquè estic "ocupat" en els meus jocs, la meua televisió ... I només pensem en divertir-nos, però no som feliços perquè l'egoisme no dona la felicitat, no ens plantejem què fer pels altres.

. 10. No estimaràs als altres si et tanques en el teu grup d'amics i "passes" de la resta. Si només "estimes" a qui et cau bé i et resulta agradable... Llavors ets un egoista, perquè només busques que et diverteixin... I això si no els rebutges abans. L'amor no espera res a canvi, ni actua per interès.

Una pregunta clau que ens hem de fer és: ¿en qui penso, en mi o en els altres?

Això és vàlid per a tothom. Si els teus pares, professors o companys no saben estimar de veritat, no seran feliços, ni ara ni als 80 anys.

... Examen sobre l'amor

- ¿Ets amic de veritat dels altres, de tots?
- ¿Tractes a la gent amb respecte, amb afecte?
- ¿T'interesses per les seves coses?
- ¿Renúncies als teus plans o gustos per donar alegries als altres?
- ¿Ets generós amb les teves coses: donar almoïna, deixar jocs, ajudar a parar taula?
- ¿Molestes, ets antipàtic, crítiques?
- ¿Saps donar les gràcies, demanar les coses "si us plau"?